

WYTYCZNE
dotyczące sortowania i układania drewna

WYTYCZNE
dotyczące sortowania i układania drewna
pozyskanego podczas prowadzenia robót związanych
z wycinką oraz cięciami pielęgnacyjnymi drzew

WYTYCZNE
dotyczące sortowania i układania drewna

1. WSTĘP

Niniejsze wytyczne stanowią załącznik do Szczegółowej Specyfikacji Technicznej Z-01.00. Wycinka i cięcia pielęgnacyjne drzew. Regulują one kwestię postępowania z surowcem drzewnym pozyskanym podczas prowadzenia prac, o których mowa we wspomnianej SST.

2. PODZIAŁ SUROWCA DRZEWNEGO

Surowiec drzewny pozyskany podczas prowadzenia wyżej wymienionych prac podzielić można na dwie główne kategorie: drewno użytkowe oraz drewno opałowe.

2.1. Drewno użytkowe

Za drewno użytkowe należy uznać surowiec, który posiada cechy umożliwiające zastosowanie go w budownictwie, meblarstwie, itp. Materiał taki przedstawia znacząco wyższą wartość materialną niż druga z omawianych kategorii.

2.1.1. Wymagania jakościowe dla drewna użytkowego

Za drewno użytkowe można uznać zarówno drewno liściaste miękkie lub twarde, jak i iglaste. W przypadku wycinek prowadzonych w pasach drogowych zdecydowaną przewagę będzie miała pierwsza grupa i zazwyczaj jest to drewno topolowe.

Drewno liściaste twarde nie pochodzące z wycinek w pasie drogowym powinno podlegać szacowaniu wartości indywidualnie.

Drewno użytkowe musi spełniać określone parametry wymiarowe i jakościowe:

- minimalna długość poszczególnych elementów to 2,0m,
- minimalna średnica górna bez kory to 14 cm,
- dopuszczalne są niewielkie defekty w postaci drobnych pęknięć, sęków i krzywizn, przy czym wyklucza się wady wymienione w pkt. 2.1.2.

2.1.2. Wady niedopuszczalne dla drewna użytkowego

Wady dyskwalifikujące drewno jako materiał użytkowy:

- pęknięcia czołowe powyżej 1/2 średnicy,
- pęknięcia czołowo – boczne i mrozowe w ilości większej niż jedna,
- krzywizny uniemożliwiające wymanipulowanie wyrzynków o długości min. 2,0 m z krzywizną jednostronną do 4 cm/1 m,
- zabitki większe niż 12 cm,
- zaparzenie,
- zgnilizna wewnętrzna o objętości powyżej 1/4 objętości kłody,
- zgnilizna zewnętrzna,
- huby,
- chodniki owadzie w objętości powyżej 1/5 objętości kłody,
- ciała obce,
- zwęglenia.

2.2. Drewno opałowe

Jako drewno opałowe należy zakwalifikować surowiec, który nie spełnia wymagań stawianym drewnu użytkowemu. Są to konary i grubsze gałęzie nie podlegające rębakowaniu oraz kłody drzew, które z racji znaczących ubytków, krzywizn i innych defektów nie mogą być uznane za surowiec budowlany, meblarski, itp.

3. SKŁADOWANIE SUROWNA DRZEWNEGO

3.1. Składowanie drewna użytkowego

Drewno użytkowe należy składować na możliwie suchym i wyrównanym podłożu. Należy zastosować warstwę dystansową od strony podłoża w postaci legarów w celu zapobiegania degradacji surowca pod wpływem wilgoci.

Poszczególne stosy powinny być wyrównane ze strony odziomkowej do jednej

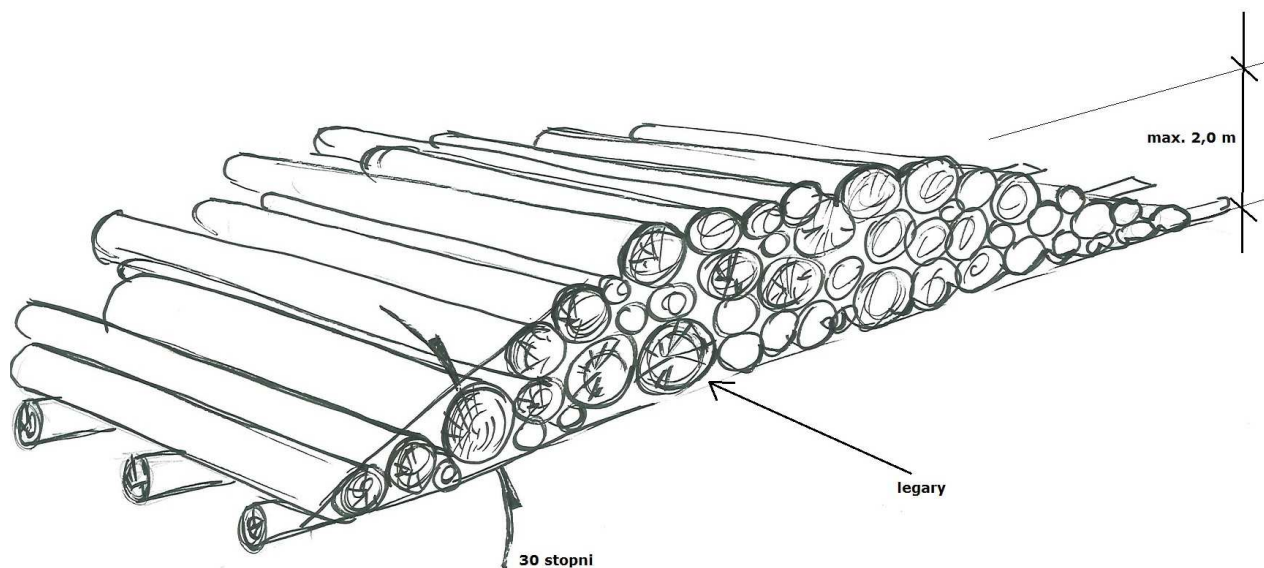
WYTYCZNE dotyczące sortowania i układania drewna

płaszczyzny, w sposób umożliwiający identyfikację poszczególnych elementów (wyrzynków, kłód lub dłużyc). Boki stosów drewna użytkowego mogą być zabezpieczone wbitymi w ziemię kołkami z zastrzałami lub nie zabezpieczone – w takim przypadku boczne płaszczyzny powinny mieć nachylenie 30° względem podłoża.

Maksymalna wysokość stosów drewna użytkowego to 2,0 m. Wyższe składowanie może być stosowane wyłącznie na odpowiedzialność uprawnionego przedstawiciela Zamawiającego.

Każdy ze stosów powinien być skatalogowany poprzez szczegółowe podanie jego składu, przy czym każda ze sztuk musi być zwymiarowana, opisana (średnica oraz długość) oraz oznakowana trwale poprzez zapisanie na poprzecznym przekroju dolnej części pnia numeru drogi, przy której rośnie oraz numeru wycinkowego drzewa, np. 25 / 39.

Jednostką miary dla drewna użytkowego jest **metr sześcienny (m³)**. Każdy ze stosów w momencie przekazania Zamawiającemu przez Wykonawcę powinien być szczegółowo opisany, a informacja dotycząca składu, jakości i ilości surowca musi znaleźć się w protokole przekazania.

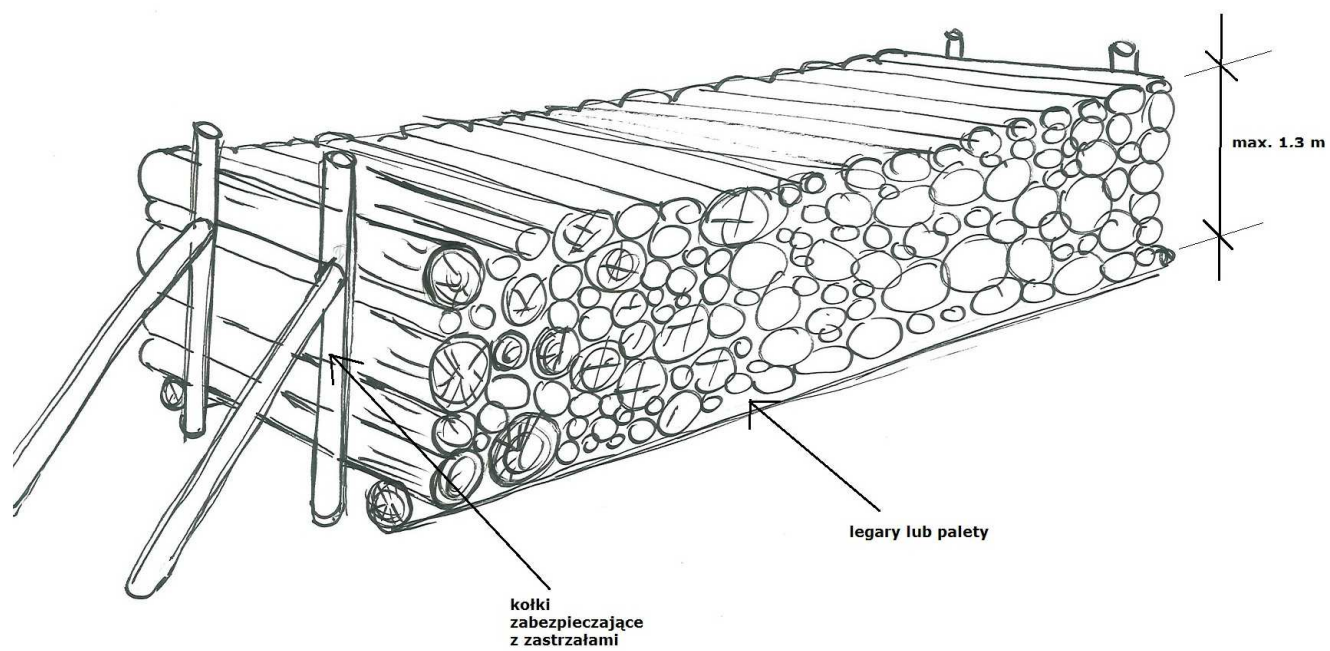
Rys. 1 Schemat stosu nieregularnego drewna użytkowego

3.2. Składowanie drewna opałowego

Drewno opałowe należy składować na wyrównanym, najlepiej utwardzonym podłożu. Należy zastosować warstwę dystansową od strony podłoża, np. w postaci legarów wyrobionych z surowca lub palet, w celu zapobiegania degradacji surowca pod wpływem wilgoci. Drewno opałowe należy układać ręcznie lub mechanicznie do wysokości max. 1,3 m. Długość poszczególnych elementów to 1,0 m. Surowiec należy układać w równych stosach o formie zbliżonej do prostopadłościanu, umożliwiającej oszacowanie jego ilości przy pomocy prostych pomiarów (*wysokość x szerokość x długość*, czyli $mp = h \times s \times d$). *Boczne strony stosów muszą być zabezpieczone kołkami wbitymi w ziemię na głębokość 0,5 m oraz zastrzałami na wysokości ok. 2/3 wysokości kołków.*

Jednostką miary dla drewna opałowego jest **metr przestrzenny (mp)**. Każdy ze stosów w momencie przekazania Zamawiającemu przez Wykonawcę powinien być zmierzony i opisany, a informacja dotycząca ilości surowca musi znaleźć się w protokole przekazania.

WYTYCZNE
dotyczące sortowania i układania drewna

Rys. 2 Schemat stosu regularnego drewna opałowego